

Arrest

nr. 260 533 van 13 september 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. HUYBRECHTS
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat M. HUYBRECHTS, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 14 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt op 19 augustus 2021 in het Transitcentrum 127bis te Steenokkerzeel gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 augustus 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn [in] 1986 te Tanaso Techiman. U bent niet getrouwd en u heeft geen kinderen.

In het secundair onderwijs ontdekte u dat u zich aangetrokken voelde tot jongens. Toen u op het internaat zat, kreeg u na een tijdje een vriendje, S. Jullie relatie verwaterde toen zijn familie verhuisde. Nu en dan kwam hij u nog opzoeken in Accra.

U verklaarde dat u een uitstekend student was. Toen u aan de universiteit studeerde hielp u geregeld medestudenten. In 2010 ontmoette u Constantino S., een Grieks student die een project deed aan uw universiteit. Jullie geraakten in contact via een gemeenschappelijke vriend, W. Na een tijdje kregen jullie een relatie. Constantino keerde terug naar Griekenland en vroeg of u hem zou opzoeken.

In de SRC week (Student Representative Council), ergens in de eerste helft van november 2010, werd u gevraagd om een topic te bespreken. U besloot om een coming out te doen en het op te nemen voor LGBT rechten. De meeste toeschouwers waren geschokt door wat u zei. Er waren ook leden van uw kerkgemeenschap aanwezig. Deze hadden uw vader geïnformeerd over uw toespraak waarop uw vader u de volgende dag contacteerde met de vraag om u te spreken. U gaf aan dat het semester net was begonnen en dat u de universiteit daarom niet kon verlaten. Uw vader toonde hier begrip voor en stemde toe dat u hem zou ontmoeten bij de volgende vakantieperiode. In januari 2011, toen u terug naar huis ging, was uw vader niet aanwezig. Hij had verplichtingen voor de Kerk elders in het land. U keerde daarom na de vakantie gewoon terug naar de universiteit.

Tijdens de Paasvakantie keerde u, zoals jaarlijks, terug naar het familiehuis. Uw vader riep u apart en vroeg u of het waar was wat hij had gehoord, dat u homoseksueel bent. U bevestigde dit. Uw vader vroeg of u hier zeker van was. Wederom gaf u toe dat het zo was. Hierop werd uw vader razend en dwong hij u het huis te verlaten. Hij verstootte u en ontferde u. Hij dreigde om u te vermoorden. U keerde hierop terug naar de universiteit waar u uw studie afrondde. U had Constantino, die inmiddels terug naar Griekenland was, ingelicht over uw problemen en jullie besloten dat u naar Griekenland zou gaan eens u uw diploma zou hebben. Constantino regelde uw vliegticket en de nodige papieren. U kreeg een visum om naar Griekenland te gaan. De dag na uw diploma uitreiking, op 29 mei 2011 nam u het vliegtuig en na een tussenstop in Turkije kwam u aan in Griekenland. Constantino wachtte u op en nam u mee naar zijn appartement. Hij zei dat hij uw telefoon, paspoort en geboorteakte op een veilige plek zou opbergen. Nadat u hem deze zaken overhandigde heeft u ze echter nooit terug gezien. U verklaart dat u gedurende tien jaar werd opgesloten in het appartement en dat u er niet buiten kon. U zegt dat u als slaaf werd gebruikt en dat u soms werd geslagen. Op een bepaald moment was u ernstig gewond waarop er een dokter werd bijgehaald.

Uw partner, Constantino kreeg Covid. Hij overleed hieraan. Hij had er echter voor gezorgd dat u een Grieks paspoort en identiteitskaart kreeg. Hij had een vriend en zijn dokter gevraagd om u, na zijn dood naar België te brengen.

U nam samen met een vriend van Constantino, P., het vliegtuig naar Berlijn. In Berlijn liet P. u alleen en kwam hij niet meer terug. U sprak een Nigeriaanse man aan die u hielp om een bus ticket naar Gent te kopen en gaf u wat geld. Hierop nam u de bus naar Gent. Aangekomen in Gent verbleef u enkele dagen in de buurt van het station op straat. Een man kwam naar u toe en zei dat hij u zou kunnen helpen. Hierop bracht hij u naar zijn kerk. U kreeg vervolgens onderdak bij een man. Omdat u een Griekse identiteitskaart en paspoort had, wilde u uw verblijf regulariseren en ging u naar de gemeente om u in te schrijven. U wilde immers werken en uw leven weer opbouwen.

U deed een aanvraag 'Verklaring van inschrijving als EU onderdaan' op 23 juni 2021 en legde hiervoor een Grieks paspoort met nummer AN0709388 en een Griekse identiteitskaart met nummer AN353097 voor. Op 28 juni 2021 stelde de Centrale Dienst voor de Bestrijding van Valse Documenten vast dat u een vals paspoort had voorgelegd en een valse identiteitskaart. Hiervoor werd u op 12 juli 2021 gecontroleerd door de Belgische autoriteiten. U werd hierop vastgehouden. Op 14 juli 2021 vroeg u om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u de Ghanese nationaliteit bezit en dat u vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door u geschetste Ghanese context aannemelijk te maken.

U geeft aan dat, wanneer u ontdekte dat u tot mannen aangetrokken was, u niet verrast was. U verklaart dat u nooit was aangetrokken tot vrouwen en dat u helemaal niet de droom had om te trouwen en kinderen te hebben. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wat er door u heen ging, bij het besef dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, herhaalt u dat u niet verrast was maar dat u toch wel bang was voor de reactie van uw vader en dat u niet wilde dat hij dit te weten zou komen (zie notities CGVS, p 31). Wanneer u vervolgens werd gevraagd hoe u ermee omging toen u besepte dat u tot mannen was aangetrokken, herhaalt u nogmaals dat u niet verrast was. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo zijnde in Ghana- of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging, en uw uiterst beknopte uitleg dat u niet verrast was, maar dat u de reactie van uw vader vreesde, is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homo, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifeste vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homo bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van uw seksuele oriëntatie. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homo te leven in een homofobe maatschappij als de Ghanese, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, helemaal geen vragen stelde. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.

U verklaarde immers dat u tijdens een bijeenkomst van het SRC (Student Representative Council) op kwam voor de rechten van homoseksuelen en dat u zich hierbij ook uitte ergens in november 2010 (zie notities CGVS, p 13 en p 35). Het is helemaal niet aannemelijk dat u, zonder hier over na te denken (zie notities CGVS, p 26) of zonder dat u eerst polst hoe uw boodschap onthaald zou kunnen worden door medestudenten (zie notities CGVS, p 17), openlijk verklaarde dat u homoseksueel bent, binnen de Ghanese samenleving waarbij u verklaarde dat er een gevangenisstraf van drie jaar staat op homoseksualiteit (zie notities CGVS, p 20). Bovendien waren er mensen van uw kerkgemeenschap aanwezig waardoor de kans bestond dat uw vader zou kunnen gecontacteerd worden (zie notities CGVS, p 16). Dergelijk gedrag strookt helemaal niet met iemand die homoseksueel is in Ghana. Het feit dat u dit zonder meer verkondigde, tast de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig aan.

U zegt dat u dacht dat uw vader, die voorheen zeer negatief stond t.a.v. homo's, zijn mening over homo's had bijgesteld omdat hij opeens geen commentaar meer gaf wanneer er over homo's werd gesproken in de media. U concludeerde hieruit dat hij milder was geworden (zie notities CGVS, 29). Het is helemaal niet geloofwaardig dat u op basis van dit vermoeden concludeerde dat uw vader minder vijandig zou staan t.a.v. mensen met een andere geaardheid. Bovendien trachtte u op geen enkele manier om hierover meer duidelijkheid te krijgen. Indien u werkelijk homoseksueel zou zijn, kan van u worden verwacht dat u, wanneer u de reactie van uw vader vreest, al het mogelijke doet om te achterhalen of hij inderdaad positiever stond t.a.v. homoseksuelen.

Vervolgens verklaarde u dat uw vader u, daags na uw outing, contacteerde en dat hij u wilde spreken (zie notities CGVS, p 14). U gaf aan dat u niet naar hem kon komen omdat het academiejaar was gestart. Uw vader accepteerde dit en jullie spraken af dat u bij de volgende vakantie naar huis zou komen. Doordat u een project moest afwerken, kwam u in januari 2011 terug naar huis i.p.v. december 2010. Uw vader was op dat moment niet aanwezig omdat hij moest reizen voor zijn werk. Hij vertelde u dat u terug naar de campus moest gaan als de lessen weer startten. U keerde daarop terug naar de universiteit toen de vakantie was afgelopen. Tijdens de Paasvakantie van 2011 keerde u terug naar uw ouders. Op Paasmaandag (25 april 2011) sprak uw vader u aan over wat hij had gehoord. Het is helemaal niet aannemelijk dat uw vader, wanneer hij dergelijk gerucht hoorde, u niet eerder trachtte te spreken. Hij wacht immers ongeveer een half jaar alvorens u hierover aan de tand te voelen. Indien uw vader werkelijk zou hebben vernomen dat u homoseksueel zou zijn, is het niet aannemelijk dat hij gedurende een half jaar geen enkele actie onderneemt, zeker gezien zijn functie binnen de kerkgemeenschap.

Vervolgens verklaart u dat u werd buitengesloten door uw vader en dat u hierop naar de universiteit terugkeert. Uw vader had u verwenst en had u bedreigd met de dood (zie notities CGVS, p 3). Indien u werkelijk met de dood werd bedreigd en indien u werkelijk uw vader vreesde, is het helemaal niet aannemelijk dat u gewoon naar de universiteit terugkeerde en dat u daar bleef deelnemen aan de lessen, naar de kerk ging,... Ook hier kan u geenszins overtuigen dat u homoseksueel bent in een vijandig Ghana.

Tevens is het wel zeer opmerkelijk dat u, gezien de Ghanese vijandelijke context t.a.v. homoseksuelen verrast was dat de mensen die uw toespraak aanhoorde verrast waren van uw coming out. U had verwacht dat er aan de universiteit, dankzij de opleiding, meer openheid zou zijn omtrent iemand zijn seksuele oriëntatie. U verklaart dat u niet had verwacht dat u hierdoor vrienden zou verliezen (zie notities CGVS, p 16). U dacht daarentegen dat u zou omarmd worden en dat u zou gehoord worden (zie notities CGVS, p 18). Indien u hiervan werkelijk overtuigd was, kan gezien de enorme risico's die homoseksualiteit met zich meebrengt in Ghana, van u verwacht worden dat u, alvorens uw geaardheid publiekelijk te maken, dit op zijn minst zou bespreken met een vertrouwenspersoon. Het feit dat u helemaal niet heeft nagedacht over de gevolgen van dergelijke outing (zie notities CGVS, p 26), toont nogmaals uw onvermogen om u in te leven in de situatie van een homoseksueel in Ghana.

U verklaart immers dat de Ghanese samenleving negatief staat ten aanzien van homoseksuelen (zie notities CGVS, p 31). U bent echter helemaal niet eenduidig over hoe u dit te weten kwam. U verklaarde immers dat, wanneer u achttien jaar was, de periode waarin u uw ontluikende seksuele oriëntatie situeert, u niet wist hoe de situatie voor homoseksuelen in Ghana was (zie notities CGVS, p 30). U geeft aan dat u er niet veel over hoorde omdat u op internaat zat. Het is zeer opmerkelijk dat u dergelijke verklaringen aflegde aangezien u, wanneer u expliciet werd gevraagd of u iets over homoseksualiteit had vernomen via de Kerk, u verklaarde dat u via de Kerk minstens één of twee keer per jaar over homoseksualiteit hoorde. U refereert hierbij naar Sodom en Gomorra. Het getuigt van weinig (of geen) inleving dat u initieel verklaarde dat u niets wist over de situatie van homoseksuelen in Ghana, zeker

gezien u vervolgens verklaart dat u via de Kerk wist dat de gemeenschap tegen homoseksuelen was. Indien u werkelijk homoseksueel zou zijn en leefde in Ghana, is het niet aannemelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde.

U neemt geen enkele maatregel om u te behoeden tegen uw familie of de Ghanese maatschappij die zeer vijandig staan t.a.v. homoseksuelen. Uw relaas dat u zich, zonder hierover te hebben nagedacht, openlijk zou hebben ge-out op de universiteit, dat uw vader dit te weten kwam en dat u vervolgens uw leven aan de universiteit terug opnam tot wanneer u uw diploma had is helemaal niet aannemelijk gezien de Ghanese context. Er kan bijgevolg geenszins geloof worden gehecht aan uw relaas en bijgevolg ook niet aan uw seksuele oriëntatie.

Ook uw verklaringen over uw vermeende relaties in Ghana zijn helemaal niet coherent en ontberen elke geloofwaardigheid.

Wanneer u werd gevraagd hoeveel partners u had in Ghana, zegt u dat u één partner had, S. (zie notities CGVS, p 22). Echter, uit uw relaas blijkt dat u ook met Constantino een relatie had in Ghana. U verklaarde immers dat u sinds eind 2010 een relatie met hem had (zie notities CGVS, p 23). Het is helemaal niet aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder dat u verklaarde dat u slechts één relatie had in Ghana en dat u initieel vergeet om de man te vermelden die u zou hebben geholpen om Ghana te verlaten en waarvan u verklaarde dat u tien jaar door hem werd opgesloten.

Uw verklaringen over de relatie met S. zijn eveneens niet doorleefd. U verklaarde dat u S. kon overtuigen om homoseksueel te worden (zie notities CGVS, p 31). De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt – als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan ‘beslissen’, en iets dat men kan ‘worden’- toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan. Homoseksualiteit veronderstelt immers geen theoretische, verstandelijke beslissing of keuze, doch een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor personen van hetzelfde geslacht.

Ook bij uw relatie met Constantino kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt.

Zo heeft u geen idee sinds wanneer Constantino zich aangetrokken voelde tot mannen (zie notities CGVS, p 36). U verklaarde vervolgens dat hij voor u een lange relatie had, maar u heeft geen idee hoe lang deze relatie heeft geduurd (zie notities CGVS, p 37). Constantino zou u bovendien niet hebben verteld hoe het leven voor homoseksuelen is in Griekenland toen hij in Ghana verbleef (zie notities CGVS, p 37). Het is helemaal niet aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relatie met Constantino verder dat jullie hierover nooit gesproken zouden hebben.

Verder verklaart u dat Constantino op 14 februari 1986 is geboren en dat hij één maand ouder is dan u (zie notities CGVS, p 23). Echter, u verklaarde dat u bent geboren op 23 juni 1986 (zie notities CGVS, p 4 en verklaringen bij de DVZ, vraag 4, ingevuld door de DVZ op 22 juli 2021). Wederom kunnen ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw voorgehouden relaas en tevens bij uw profiel. U verklaarde immers bij de DVZ dat de hoogste graad die u had bereikt in uw opleiding het zesde middelbaar was. (zie Verklaring DVZ, vraag 11, ingevuld door de DVZ op 22 juli 2021). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat u naar de universiteit ging. Bovendien situeert u de aanleiding van uw problemen op de universiteit (zie notities CGVS, p 6). Niet alleen vermeldde u niet dat u naar de universiteit ging bij de DVZ, u verklaarde er dat u van 2000 tot 29 mei 2011 in Kumasi woonde (zie Verklaring DVZ, vraag 10, ingevuld door de DVZ op 22 juli 2021), in tegenstelling tot uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud waarbij u vertelt dat u in Accra woonde (zie notities CGVS, p 6). Ook uw verklaringen over uw leven op de universiteit komen niet doorleefd over; waar u initieel verklaart dat u geen vrienden had aan de universiteit (zie notities CGVS, p 9), verklaart u achteraf dat u, nadat u zich had geout, al uw vrienden had verloren (zie notities CGVS, p 27). U slaagt er geenszins in om een coherent beeld te schetsen van uw leven aan de universiteit in Ghana.

Tevens kan opgemerkt worden dat u bij de DVZ verklaarde dat u aanvankelijk internationale bescherming wilde vragen in Griekenland na zes maand, maar dat uw partner dit afraadde en dat u drie maand erna een verblijfskaart van Griekenland kreeg – dus negen maand na uw aankomst in Griekenland (zie Verklaring DVZ, vraag 32, ingevuld door de DVZ op 22 juli 2021). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u echter dat u de kaart pas in 2019 kreeg (zie notities CGVS, p 41).

Verder dient te worden opgemerkt dat uit documenten in uw administratief dossier blijkt dat u een visumaanvraag zou hebben gedaan op 20 mei 2019 te Colombia – Bogota bij het Spaanse consulaat en dat u een visum werd uitgereikt, geldig van 25 juni 2019 tot 8 augustus 2019. Ook deze informatie staat haaks op uw verklaringen dat u gedurende deze periode zou zijn opgesloten in Griekenland.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u uw verzoek om internationale bescherming niet binnen de door de wet voorziene termijn heeft gedaan. U heeft immers pas op 14 juli 2021, nadat u op 23 juni 2021 trachtte om uw verblijf te regulariseren op basis van valse documenten en deze vervalsing aan het licht kwam en u op 12 juli 2021 werd vastgehouden, uw verzoek om internationale bescherming ingediend. Er wordt van iemand die internationale bescherming zou zoeken echter verwacht dat deze dit onverwijld zou doen bij de met grenscontrole belaste overheidsdiensten. U heeft daarentegen getracht om de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden door een aanvraag 'Verklaring van inschrijving als EU onderdaan' te doen met een vals Grieks paspoort en valse Griekse identiteitskaart.

Daar u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u homoseksueel bent, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw vasthouding in Griekenland. U verklaarde immers dat uw toenmalige partner, Constantino, u naar Griekenland had gebracht (zie notities CGVS, p x). Aangezien uw seksuele oriëntatie helemaal niet aannemelijk is en bijgevolg uw relatie met Constantino evenmin, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw vasthouding in Griekenland, door uw vermeende partner Constantino.

Gegeven het geheel aan bovenstaande verklaringen, dient vastgesteld dat de door u geopperde homoseksuele geaardheid en relaties, geenszins aannemelijk zijn, en niet geloofwaardig worden bevonden. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vrees voor vervolging – die het rechtstreekse gevolg geweest zou zijn van uw homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie – en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Ghana, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een kopie van een certificaat waaruit blijkt dat u op 28 mei 2011 uw bachelor haalde met 'first class honours'. Gezien het gaat om een kopie, die gemakkelijk te vervalsen is met allerhande knip- en plakwerk kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht.

U legt verder een kopie neer van uw geboorteakte, met nr 060801-93-2005, uitgereikt op 9 juli 2015. U verklaarde dat de spelling van uw vadersnaam niet correct is; er staat immers [...]h[...] i.p.v. [...]k[...] (zie notities CGVS, p 40). Zoals reeds werd aangegeven, kan aan een kopie geen bewijswaarde worden gehecht. Daarenboven bevat het geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

U legt voorts verschillende foto's neer waarop voorgangers van de kerk te zien zijn. Een zeker [S.B.D.] zou 'vice general secretary' zijn bij de True Christ Apostles church international, met hoofdkwartier in Kumasi. U verklaart dat hij uw vader is. Uit niets blijkt echter dat deze man daadwerkelijk uw vader is en dat hij negatief zou staan t.a.v. homoseksualiteit, zoals u verklaarde.

Verder legt u verschillende artikels neer i.v.m. de homofobie in Ghana. Dit zijn echter algemene artikels die de situatie in Ghana beschrijven en die geenszins in twijfel worden getrokken. Ze zeggen echter niets over uw persoonlijke situatie in Ghana. U legt tevens artikels voor die Cleanlove Kpogo u doorstuurde. Ook deze artikels zeggen niets over uw persoonlijke situatie. Tot slot trachtte u ook een video door te sturen die echter niet via Outlook kon verzonden worden.

Daar de door u geopperde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming over het geheel genomen als ongeloofwaardig worden beschouwd, kunnen de door u neergelegde documenten dan ook niet beschouwd worden als een aanwijzing voor uw seksuele geaardheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 1, A (1) en (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève). Ook acht hij artikel 78 van "het Handvest van de Europese Unie" geschonden.

Aangaande zijn vluchtrelaas en in het bijzonder het besluit van de commissaris-generaal dat er geen geloof wordt gehecht aan de verklaring dat hij homoseksueel is, zet verzoeker uiteen:

"Verzoeker verklaarde niet verrast te zijn geweest toen hij ontdekte dat hij gevoelens koesterde voor mannen. Verzoeker wenst dit te verduidelijken. Verzoeker ontdekte dat hij nooit gevoelens koesterde voor vrouwen en dat hij zich uiteindelijk neerlegde bij het feit homoseksueel te zijn. Hij had immers al een relatie achter de rug wanneer hij zijn seksuele oriëntatie bekende op de universiteit. Verzoeker openbaarde zijn seksuele oriëntatie inmiddels 10 jaar geleden.

Verzoeker leerde S., zijn eerste partner, kennen te Ghana. Verzoeker verklaarde enigszins wat ongelukkig dat hij S. zou overtuigd hebben om homoseksueel te worden. Verzoeker bedoelde uiteraard dat hij Samuel overtuigde om hun relatie een kans te geven. S. stond in eerste instantie weigerachtig tegen het starten van een relatie, gezien de vrees die hij koesterde om verstoten te worden door zijn familie. Na lang praten, heeft S. uiteindelijk hun relatie een kans gegeven. Uiteindelijk gingen ze uit elkaar toen S. verhuisde.

Verzoeker nam regelmatig deel aan ontmoetingen van de SRC op de Universiteit te Accra. Tijdens deze ontmoetingen werd over verschillende onderwerpen gediscussieerd. In een impulsieve bui besloot verzoeker zijn coming-out te doen om zo de LGBT rechten te kunnen bespreken. Verzoeker dacht dat homoseksualiteit kon besproken worden op de universiteit, gezien het multiculturele publiek. Hij had nooit verwacht dat hij niet geaccepteerd zou worden na deze bekentenis.

Verzoeker werd vaak geraadpleegd door zijn medestudenten voor bijlessen. Hij hielp zijn medeleerlingen de leerstof onder de knie te krijgen. Na zijn bekentenis op de meeting van het SRC werd verzoeker verstoten door zijn medeleerlingen. Iedereen ging hem uit de weg, want wilde niet met hem geassocieerd worden.

De enige reden waarom verzoeker zijn seksuele oriëntatie besprak op de universiteit is omdat hij werkelijk dacht dat zijn medestudenten hem wel zouden accepteren. Zij kenden hem en wisten wie hij was. Hij dacht werkelijk dat ze zouden bijdraaien en hem zouden accepteren. Verzoeker merkte in zijn relaas ook op dat het publiek op de universiteit zeer divers is. Zo zitten er verschillende culturen en mensen met verschillende religies samen. Hij had nooit gedacht dat ze hem zo zouden behandelen.

Uiteindelijk bleek dat iemand van zijn medestudenten zijn vader had ingelicht over zijn bekentenis. Zijn vader nam contact met hem op. Hij meldde iets gehoord te hebben van een lid van de kerkgemeenschap, dewelke eveneens aanwezig was tijdens de meeting. Hij wou hem daarover spreken. Verzoeker kon op dat moment de universiteit niet verlaten. Door de vele reizen die zijn vader maakte, konden ze elkaar pas in de paasvakantie spreken. Verzoeker heeft dan ook eerlijk verteld homoseksueel te zijn. Zijn vader werd boos, verstootte hem en dreigde hem te vermoorden. Zijn vader is lid van een internationale kerkgemeenschap en heeft veel invloed in Ghana. Verzoeker dacht dat zijn vader inmiddels was bijgedraaid m.b.t. zijn opinie over homoseksuelen, niets was minder waar. Hij had nooit verwacht dat zijn vader hem zou verstoten.

Het CGVS meent dat verzoeker weinig heeft nagedacht over de gevolgen van zijn outing. Verzoeker geeft toe zijn outing in een impulsieve bui te hebben gedaan, doch heeft duidelijk verklaard dat hij dacht dat hij wel ging geaccepteerd worden binnen de universiteit. Hij had de gevolgen van zijn outing nooit voorspeld, anders had hij dit nooit gedaan.

De beslissing van het CGVS moet weldoordacht, en gebaseerd op feiten gemaakt worden!

Het is dan ook niet redelijk van CGVS om de aanvraag van verzoeker te weigeren omdat men twijfelt aan zijn seksuele oriëntatie.

(...)

Dat dit wijst op het feit dat het CGVS het dossier van verzoeker slechts oppervlakkig bekeken heeft, en dat zij rekening diende te houden met de motieven van verzoeker om zijn land van herkomst te ontvluchten."

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden, meent verzoeker dat hij steeds eensluidende en coherente verklaringen heeft afgelegd, dat hij er alles aan gedaan heeft om bijkomende informatie te verkrijgen maar dat dit tot op heden echter nog niet gelukt is. Verder licht hij toe:

"Verzoeker vluchtte 10 jaar geleden uit zijn thuisland. Hij werd geholpen door Constantino. Deze zorgde ervoor dat verzoeker kon vluchten vanuit zijn thuisland. Aangekomen in Griekenland werd hij echter door deze man opgesloten. Al zijn documenten werden hem afgenomen en hij werd gebruikt als slaaf en regelmatig mishandeld.

Het CGVS acht het tegenstrijdig dat verzoeker Constantino niet vermeldde als partner. Het spreekt voor zich dat verzoeker niet wenst te verwijzen naar Constantino als zijnde zijn partner na alles wat hij heeft meegemaakt met deze persoon. Constantino misbruikte verzoeker als zijn slaaf en verzoeker werd mishandeld. Hij werd op een dag zelfs zodanig mishandeld dat er een dokter diende geconsulteerd te worden.

Verzoeker kon geen asiel aanvragen, hij kon immers de woning niet zelfstandig verlaten. Hij beschikte ook over geen enkel document meer. Bovendien maakte Constantino hem bang. Constantino beweerde te pas en te onpas dat de immigratiepolitie hem zocht, dat wanneer ze hem zouden vinden hij diende terug te keren naar Ghana. Gezien zijn situatie daar, kon hij dit risico niet lopen.

Uit informatie van het CGVS blijkt dat verzoeker een visum zou hebben aangevraagd te Colombia - Bogota bij het Spaanse consulaat. Verzoeker heeft dit allerminst gedaan, temeer omdat hij niet beschikte over enige documenten. Deze werden hem afgenomen door Constantino. Constantino regelde voor hem Griekse documenten. Vermoedelijk werden zijn eigen documenten misbruikt door een ander persoon.

Na het overlijden van Constantino ten gevolge van covid, werd hij geholpen door P., een vriend van Constantino. Hij kon via Berlijn naar België keren. Verzoeker dacht dat Constantino eerlijk was geweest en dat de Griekse documenten echt waren. Hij trachtte dan ook meteen zijn verblijf te regulariseren, gezien hij werkelijk dacht dat de documenten authentiek waren.

Wanneer bleek dat de Griekse documenten vervalst waren, deed hij uiteraard een verzoek tot internationale bescherming. Hij heeft allerminst getracht de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden, omdat hij werkelijk dacht dat de documenten authentiek waren. Hij heeft dan ook meteen zijn situatie willen regulariseren door een verzoek tot internationale bescherming in te dienen.

Verzoeker riskeert het doelwit te worden in zijn land van herkomst gezien zijn seksuele oriëntatie. Zijn leven is in gevaar in Ghana wegens zijn geaardheid!"

Wat betreft zijn beweerde vervolgingsvrees omwille van zijn geaardheid, merkt verzoeker op:

"Verzoeker uitte reeds meer dan tien jaar geleden dat hij homoseksueel is. Hij kreeg gevoelens voor ene S. Verzoeker erkende zijn seksualiteit gezien hij zich voordien nooit aangetrokken voelde voor vrouwen. Verzoeker vertelde zijn gevoelens aan Samuel gezien hij ook wel vermoedde dat Samuel gevoelens voor hem koesterde. Hij verklaarde nogal ongelukkig dat hij Samuel diende te overtuigen homoseksueel te zijn. Uiteraard bedoelde hij hiermee dat hij Samuel trachtte te overtuigen om hun relatie een kans te geven.

Verzoeker heeft zijn geaardheid altijd moeten verbergen in zijn land van herkomst. Hij praatte voor zijn coming-out nooit over zijn geaardheid. Niemand wist dat hij homoseksueel was.

Verzoeker voelde zich goed op de universiteit. Hij merkte op dat er mensen met verschillende culturen en religies aanwezig waren op de universiteit. Hij dacht werkelijk dat hij zou aanvaard worden als zijnde homoseksueel.

Op de ontmoetingen van het SRC werden verschillende onderwerpen besproken. Er werd regelmatig gesproken over mensenrechten. Verzoeker dacht dan ook werkelijk dat hij daar openlijk kon spreken over homoseksualiteit. In een impulsieve bui heeft hij daar zijn seksuele oriëntatie prijsgegeven aan zijn medestudenten in de hoop iets te kunnen betekenen voor anderen. Hij wou opkomen voor de LGBT rechten, doch werd plots niet meer aanvaard op de universiteit. Iedereen liet hem links liggen.

Een aanwezige op de bijeenkomst lichtte zijn vader in. Verzoeker wist dat zijn vader zich voorheen steeds negatief had uitgelaten over homoseksuelen. Doch de laatste jaren was hij gematigder geworden. Verzoeker had nooit voorzien dat zijn vader hem uiteindelijk niet zou aanvaarden. Hij dacht werkelijk met zijn vader te kunnen praten en hem te kunnen overtuigen hem te accepteren als homoseksueel. Uiteraard had hij dit nooit gedaan, indien hij had kunnen voorspellen dat zijn vader zo zou reageren.

Zijn vader verstootte hem en dreigde hem te vermoorden. Hij kan op niemand meer rekenen in zijn thuisland. Niemand kan hem daar in bescherming nemen.

Dat hij hier altijd eensluidende verklaringen heeft over afgelegd.

Verzoeker is homoseksueel. Dit wordt niet aanvaard in Ghana.

Dat hij dan ook, gezien zijn geaardheid niet kan terugkeren naar Ghana. Wanneer hij dient terug te keren kan hij werkelijk nergens terecht. Zijn vader uitte doodsbedreigingen. Hij zal hem opjagen en verzoeker zal zijn terugkeer niet overleven.

Het CGVS hecht hier echter geen geloof aan en verwijst hiervoor naar het feit dat verzoeker, gevraagd naar bepaalde zaken, steeds vage verklaringen aflegt en in algemeenheden antwoordt.

Verzoeker heeft telkens alles verklaard en heeft altijd geantwoord op alle vragen.

Dat dit onredelijk is!

Het mag dan ook duidelijk zijn dat het CGVS er alles aan gedaan heeft om een negatieve beslissing te kunnen nemen, zonder rekening te houden met het volledige interview van verzoeker en zonder dit volledig te onderzoeken en rekening te willen houden met de seksuele geaardheid van verzoeker..

Dat dit dan ook flagrant onzorgvuldig is en de bestreden beslissing vernietigd dient te worden!

Indien verwerende partij een grondig, individueel en zorgvuldig onderzoek had verricht in het dossier van verzoeker, zou men tot de conclusie gekomen zijn dat hij wel degelijk homoseksueel is en onmogelijk kan terugkeren, aangezien zijn leven in gevaar is in Ghana!

Dat verwerende partij op zijn minst de situatie in zijn land van herkomst dient te onderzoeken.

Bovendien sprak de Raad van State zich reeds uit over deze kwestie. (RvS 23.09.2002, nr. 110 548) De bevoegde diensten dienen de situatie in het land van herkomst te onderzoeken op het moment dat zij een beslissing nemen. Verwerende partij weigert dit te doen.

Vervolgens stelt het CGVS dat van verzoeker zou kunnen verwacht worden dat hij op de hoogte is van de rechten van homoseksuelen in Ghana. Dit is echter onredelijk!

Men gaat echter flagrant voorbij aan het feit dat homoseksuelen momenteel nog steeds geen rechten hebben in Ghana en dat zij gediscrimineerd, aangevallen en bedreigd worden door dorpelingen.

Het feit dat verzoeker op de universiteit zijn seksuele geaardheid heeft bekend, doet geen afbreuk aan het feit dat hij geen rechten heeft in Ghana en zal worden opgejaagd. Het klopt dat hij impulsief is geweest en dacht dat zijn medestudenten hem zouden accepteren, doch dit kan hem niet verweten worden.

Het mag duidelijk zijn dat verzoeker zijn leven in gevaar is indien hij dient terug te keren.

Het CGVS faalt erin rekening te houden met de gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de verzoeker, in het nemen van de beslissing.

Het is juist omdat verzoeker een gegronde vrees tot vervolging kent, dat verzoeker niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

Het CGVS schendt flagrant de motivatieplicht door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar Ghana. Het CGVS dient de gegronde vrees voor vervolging van verzoeker te onderzoeken!"

Over de veiligheidssituatie in Ghana, betoogt verzoeker:

"Het CGVS heeft voor het nemen van zijn beslissing de veiligheidssituatie in Ghana niet grondig onderzocht.

Dat de beslissing van het CGVS hier dan ook zwaar in gebreke blijft, door geen rekening te houden met de grond van de aanvraag, nl: "Kan verzoeker terugkeren naar zijn land van herkomst?"

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij erin gefaald heeft de veiligheidssituatie in Ghana te onderzoeken.

Het CGVS diende de gegronde vrees van verzoeker te beoordelen in hun beslissing, het feit dat zij dit niet grondig gedaan hebben is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. De situatie voor homoseksuelen in Ghana is tot op heden zeer onveilig. In bijlage brengt verzoeker het COI rapport van Ghana bij. Gelieve in bijlage verschillende stukken te vinden die dit bevestigen.

Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

Dat hij dan ook niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven. Hij is uit Ghana gevlucht omwille van de problemen die hij ondervond en zal ondervinden door zijn geaardheid.

Dat hij dan ook een doelwit vormt en zijn leven in gevaar is, indien hij dient terug te keren!

Hij kan dan ook onmogelijk terugkeren!

Artikel 3 EVRM verbiedt foltering en vernederende of onmenselijke behandeling.

Het is hallucinant dat men de veiligheidssituatie in Ghana weigert te onderzoeken en dat er geen geloof wordt gehecht aan de seksuele oriëntatie van verzoeker."

Verzoeker meent verder dat de weigering om de situatie in het land van herkomst te onderzoeken, in strijd is met artikel 78 van "het Handvest van de Europese Unie".

Wat betreft de erkenning van de vluchtelingenstatus, zet verzoeker uiteen waarom hij voldoet aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag:

"a) Gegronde vrees voor vervolging

Homoseksuelen worden nog steeds niet geaccepteerd in Ghana. Weliswaar worden er enkele rechten toegekend aan homoseksuelen, doch het hebben van een seksuele relatie tussen mensen van hetzelfde geslacht wordt nog steeds gecriminaliseerd.

De houding van de burgers tegenover homoseksuelen is nog steeds dermate ernstig negatief te beschouwen. homoseksuelen worden niet aanvaard binnen de gemeenschap. Geweld tegen homoseksuelen wordt zelfs niet aangegeven door de slachtoffers gezien zij niet op bescherming kunnen rekenen van de politie.

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden. (...)

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Geneve verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet.

Dat verzoeker niet kan terugkeren naar Ghana, aangezien zijn leven er in gevaar is.

Verzoeker vormt immers een doelwit door het feit dat hij dient terug te keren als homoseksuele man in een land waar dit nog steeds strafbaar is.

Er bestaat in hoofde van verzoeker dan ook een gegronde vrees voor vervolging.

Wat zal er gebeuren als verzoeker wordt teruggestuurd naar Ghana?!

Er zijn in hoofde van verzoeker dan ook objectieve redenen voorhanden om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Ook de subjectieve vrees voor zijn leven is bij verzoeker aanwezig.

Dat hieruit dus blijkt dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.

Het is juist omdat hij de bescherming van zijn eigen land/ overheid niet kan inroepen dat hij gevlucht is uit zijn land van herkomst. Dat hij zich niet kan wenden tot de politie.

Dat duidelijk mag blijken dat verzoeker zich niet kan richten tot de lokale autoriteiten!

Uit het COI rapport blijkt duidelijk dat de situatie voor homoseksuelen nog steeds zeer negatief is.

Hij heeft geen bescherming in zijn land van herkomst!"

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, klaagt verzoeker het volgende aan:

"Heel de bestreden beslissing laat na te motiveren waarom verzoeker ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Dat het CGVS dient te motiveren in haar beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Men heeft nooit onderzocht of verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Indien het CGVS van mening is dat de personen niet beantwoorden aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of zij eventueel in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Beide statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiele motiveringsplicht.

Op geen enkele wijze motiveert het CGVS in haar beslissing waarom verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt!"

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de COI Focus "Ghana: homoseksualiteit" van 1 juli 2019.

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek

voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven in rechte en in feite die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, op eenvoudige wijze in deze beslissing kunnen worden gelezen en dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker verklaart vervolging te vrezen bij terugkeer naar Ghana wegens zijn homoseksuele geaardheid.

De commissaris-generaal is er evenwel niet van overtuigd dat verzoeker homoseksueel is en oordeelt dat hij er niet in geslaagd is zijn seksuele oriëntatie binnen de door hem geschetste Ghanese context aannemelijk te maken.

Hij baseert zich hiervoor op onder meer volgende bevindingen.

- Hij stelt vast dat verzoeker doorheen zijn verklaringen over zijn bewustwording als homoseksueel, buiten de melding dat hij *“niet verrast”* was, geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat hij homo is, ondanks het feit dat de Ghanese maatschappij manifest vijandig staat ten aanzien van zijn seksuele oriëntatie. Zijn verklaringen geven verder geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.
- Dat verzoeker tijdens een studentenbijeenkomst zou zijn opgekomen voor de rechten van homoseksuelen en zich hierbij zonder meer zou hebben geout in november 2010, waarbij hij niet heeft nagedacht over de gevolgen van zijn openlijke outing als homoseksueel, ondanks de enorme risico's die dit met zich meebrengt in Ghana, strookt volgens de commissaris-generaal niet met het gedrag van iemand die homoseksueel is in Ghana en toont verzoekers onvermogen aan om zich in te leven in de situatie van een homoseksueel in Ghana.
- Wat betreft zijn vader, stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker slechts op basis van een vermoeden concludeerde dat zijn vader minder vijandig zou staan ten aanzien van homoseksuelen en dat hij op geen enkele manier trachtte hierover meer duidelijkheid te krijgen. Indien zijn vader werkelijk zou hebben vernomen dat verzoeker homoseksueel zou zijn, is het volgens de commissaris-generaal niet aannemelijk dat zijn vader dan gedurende een half jaar geen enkele actie onderneemt, te meer gezien zijn functie binnen de kerkgemeenschap. Indien verzoeker werkelijk door zijn vader met de dood werd bedreigd, acht de commissaris-generaal het verder niet aannemelijk dat verzoeker gewoon naar de universiteit terugkeerde, daar bleef deelnemen aan de lessen en tevens naar de kerk ging.
- Dat verzoeker na zijn beweerde outing geen enkele maatregel nam om zich te behoeden tegen zijn familie of de Ghanese maatschappij die zeer vijandig staan ten aanzien van homoseksuelen maar zijn leven aan de universiteit gewoon voortzette, is gezien de Ghanese context niet aannemelijk.
- Indien verzoeker werkelijk homoseksueel zou zijn in Ghana is het niet aannemelijk dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de situatie van homoseksuelen in Ghana. Er kunnen verder ernstige vraagtekens worden geplaatst bij verzoekers beweerde universitaire profiel en hij slaagt er niet in om een coherent beeld te schetsen van zijn leven aan de universiteit in Ghana.
- Wat betreft verzoekers verklaringen over zijn relaties, stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker niet helemaal coherent is over het aantal partners in Ghana, dat zijn verklaringen over zijn relatie met S. niet doorleefd zijn en dat bij zijn relatie met Constantino ernstige bedenkingen kunnen worden gemaakt.
- Verzoeker kan geen coherente verklaringen afleggen over het moment dat hij verblijfspapieren kreeg in Griekenland en bovendien blijkt dat hij heeft getracht om de Belgische overheden om de tuin te leiden door een aanvraag 'Verklaring van inschrijving als EU onderdaan' in te dienen met een vals Grieks paspoort en een valse Griekse identiteitskaart.
- Dat verzoeker zijn beschermingsverzoek pas indient nadat de vervalsing aan het licht komt en hij wordt vastgehouden, doet zijn verzoek laattijdig voorkomen.

De commissaris-generaal meent vervolgens dat waar verzoeker niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij homoseksueel is, er ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde relatie met Constantino en dus evenmin aan de beweerde vasthouding door Constantino in Griekenland.

Daar geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde homoseksuele geaardheid en relaties, kan volgens de commissaris-generaal evenmin geloof worden gehecht aan de verzoekers geopperde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Ghana – die het rechtstreekse gevolg zou zijn geweest van verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie – noch kan een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, blijken.

Wat betreft de documenten die door verzoeker werden voorgelegd ter staving van zijn beschermingsverzoek, oordeelt de commissaris-generaal dat, daar de door verzoeker geopperde verklaringen in het kader van zijn beschermingsverzoek over het geheel genomen als ongeloofwaardig worden beschouwd, de door hem neergelegde documenten niet kunnen worden beschouwd als een aanwijzing voor zijn seksuele geaardheid, te meer gelet op volgende bevindingen:

“Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een kopie van een certificaat waaruit blijkt dat u op 28 mei 2011 uw bachelor haalde met ‘first class honours’. Gezien het gaat om een kopie, die gemakkelijk te vervalsen is met allerhande knip- en plakwerk kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht.

U legt verder een kopie neer van uw geboorteakte, met nr 060801-93-2005, uitgereikt op 9 juli 2015. U verklaarde dat de spelling van uw vadersnaam niet correct is; er staat immers [...]h[...] i.p.v. [...]k[...]

(zie notities CGVS, p 40). Zoals reeds werd aangegeven, kan aan een kopie geen bewijswaarde worden gehecht. Daarenboven bevat het geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

U legt voorts verschillende foto's neer waarop voorgangers van de kerk te zien zijn. Een zeker [S.B.D.] zou 'vice general secretary' zijn bij de True Christ Apostles church international, met hoofdkwartier in Kumasi. U verklaart dat hij uw vader is. Uit niets blijkt echter dat deze man daadwerkelijk uw vader is en dat hij negatief zou staan t.a.v. homoseksualiteit, zoals u verklaarde.

Verder legt u verschillende artikels neer i.v.m. de homofobie in Ghana. Dit zijn echter algemene artikels die de situatie in Ghana beschrijven en die geenszins in twijfel worden getrokken. Ze zeggen echter niets over uw persoonlijke situatie in Ghana. U legt tevens artikels voor die Cleanlove Kpogo u doorstuurde. Ook deze artikels zeggen niets over uw persoonlijke situatie. Tot slot trachtte u ook een video door te sturen die echter niet via Outlook kon verzonden worden."

In de bestreden beslissing wordt op uitvoerige en omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

4.2. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat deze bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en beweerd vrees voor vervolging, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas alsook pertinent en correct zijn.

De Raad herinnert er in dit kader aan dat indien de verzoeker om internationale bescherming geen bewijskrachtige elementen kan voorleggen aangaande zijn of haar seksuele geaardheid, de seksuele geaardheid dient te blijken uit de verklaringen van de verzoeker (UNHCR, "Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity", Genève, 2008, nr. 35).

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat er minstens doorleefde verklaringen worden afgelegd over de eigen bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van de homoseksuele geaardheid die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoon. Bijgevolg, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerd homoseksualiteit of anders-geaardheid aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

Uit de beschikbare objectieve landeninformatie, voorgelegd door beide partijen, waaronder de COI Focus "Ghana: homoseksualiteit" van 1 juli 2019, blijkt dat er in Ghana, verzoekers land van herkomst, sprake is van een klimaat van geweld, homofobie en discriminatie tegen homoseksuelen, dat onder meer wordt gevoed door het criminaliseren van seks tussen personen van hetzelfde geslacht, negatieve berichtgeving alsook homofobe retoriek van politici en overheidsfunctionarissen en katholieke en islamitische leiders.

De commissaris-generaal vermocht dan ook redelijkerwijze de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn beweerd homoseksuele geaardheid te beoordelen in het licht van specifieke en algemene objectieve landeninformatie over homoseksualiteit in Ghana. Hij mocht dan ook nagaan of verzoeker zijn seksuele oriëntatie binnen een homofobe maatschappij zoals de Ghanese, met een manifest vijandere perceptie vanuit de burgerlijke maatschappij ten aanzien van homoseksuelen, aannemelijk maakte (zie EASO, Judicial analysis 'Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System', 2018, p. 76). Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat met de nodige sensitiviteit rekening werd gehouden met verzoekers culturele achtergrond. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking, bewustwording, de beleving en aanvaarding van zijn beweerd homoseksuele geaardheid in de context van een homofobe Ghanese samenleving.

4.3. In het verzoekschrift wordt geen dienstige poging ondernomen om de pertinente vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele geaardheid te ontkrachten. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen slechts blijft steken in het louter volharden in en herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, zoals hierna zal blijken.

Waar verzoeker inzake de bewustwording van zijn beweerde homoseksuele geaardheid, louter verklaarde dat hij “niet verrast” was (NPO, p. 21), motiveert de commissaris-generaal dan ook terecht als volgt:

“U verklaart dat u nooit was aangetrokken tot vrouwen en dat u helemaal niet de droom had om te trouwen en kinderen te hebben. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wat er door u heen ging, bij het besef dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, herhaalt u dat u niet verrast was maar dat u toch wel bang was voor de reactie van uw vader en dat u niet wilde dat hij dit te weten zou komen (zie notities CGVS, p 31). Wanneer u vervolgens werd gevraagd hoe u ermee omging toen u besepte dat u tot mannen was aangetrokken, herhaalt u nogmaals dat u niet verrast was. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo zijnde in Ghana- of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging, en uw uiterst beknopte uitleg dat u niet verrast was, maar dat u de reactie van uw vader vreesde, is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homo, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifeste vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homo bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van uw seksuele oriëntatie. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homo te leven in een homofobe maatschappij als de Ghanese, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, helemaal geen vragen stelde. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.”

Door enkel te herhalen dat hij niet verrast was en dat hij nooit gevoelens koesterde voor vrouwen, brengt verzoeker geen ernstige elementen aan die op het voorgaande een ander licht werpen.

Verzoeker verduidelijkt vervolgens dat hij ongelukkig stelde dat hij S. zou overtuigd hebben om homoseksueel te worden maar dat hij eigenlijk bedoelde dat hij S. overtuigde om hun relatie een kans te geven. Dit betoog vindt geen grondslag in het gehoorverslag waaruit blijkt dat verzoeker wel degelijk doelde op het overtuigen van S. om homoseksueel te worden en niet op het overtuigen om hun relatie een kans te geven. Verzoeker werd immers uitdrukkelijk gevraagd: *“Dus je kan een man overtuigen om tot een man aangetrokken te zijn?”* (NPO, p. 31) . Verzoeker heeft dit niet uitdrukkelijk betwist noch blijkt uit zijn antwoord impliciet dat hij negatief antwoordde op deze vraagstelling. Van verzoeker, die voorhoudt universitair geschoold te zijn, mag redelijkerwijze worden verwacht dat indien hij met “overtuigen” enkel doelde op het aangaan van een relatie maar niet op het aannemen van een geaardheid, hij onmiddellijk op de vraag van de protection officer zou reageren en hem zou verbeteren, quod non. De commissaris-generaal kon bijgevolg op goede gronden motiveren: *“De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt – als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan ‘beslissen’, en iets dat men kan ‘worden’- toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan. Homoseksualiteit veronderstelt immers geen theoretische, verstandelijke beslissing of keuze, doch een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor personen van hetzelfde geslacht.”*

Wat betreft zijn beweerde outing als homoseksueel in november 2010 tijdens een studentenbijeenkomst, stelt verzoeker dat hij hiertoe in een impulsieve bui besloot, dat hij medestudenten vaak hielp tijdens bijlessen, dat het studentenpubliek zeer divers is, dat ook over mensenrechten werd gesproken en dat hij werkelijk dacht dat zijn medestudenten hem zouden accepteren. Hij herhaalt hiermee echter enkel eerder afgelegde verklaringen die geen afbreuk kunnen doen aan de terecht bevinding dat zulk gedrag niet strookt met dat van iemand die homoseksueel is in Ghana.

Gelet op de criminalisering van homoseksuele relaties in Ghana en de aanwezige homofobie in de Ghanese maatschappij mag redelijkerwijze worden verwacht dat een homoseksueel die wil opkomen voor LGBT-rechten in deze op bedachtzame wijze optreedt. Dit wordt bevestigd door de COI Focus van 1 juli 2019 die stelt dat de meeste LGBT-personen hun identiteit verbergen uit angst voor fysieke of verbale mishandeling en uitsluiting, dat slechts zeer weinigen het aandurven om openlijk te communiceren over hun geaardheid en dat de weinige verdedigers van LGBT-rechten zich soms gedwongen voelen hun steun in te trekken of te beperken (p. 20-21). Dat verzoeker niet nadenkt over zijn outing en de gevolgen ervan noch polst hoe zijn boodschap zou kunnen onthaald worden bij medestudenten, hoewel hij aan sommigen bijles gaf, is in deze context dan ook niet aannemelijk, te meer hij ook verklaarde dat er studenten aanwezig zouden zijn geweest van zijn kerkgemeenschap (NPO, p. 16), waardoor de kans bestond dat zijn vader zou worden ingelicht. Indien verzoeker overigens werkelijk overtuigd was dat zijn medestudenten hem zouden aanvaarden, kan niettemin gezien de risico's voor homoseksuelen in Ghana worden verwacht dat hij zijn geaardheid eerst in een meer private context met een vertrouwenspersoon zou bespreken. Zijn beweerde impulsiviteit en gebrek aan enige reflectie over de gevolgen van zijn outing en zijn beweerde verrastheid over de reacties van de studenten, geven blijk van een onvermogen om zich in te leven in de situatie van een homoseksueel in Ghana. Verzoeker brengt geen overtuigende elementen aan die aannemelijk maken dat in zijn geval hierover alsnog anders moeten worden gedacht.

Met betrekking tot zijn vader herhaalt verzoeker niet meer dan zijn eerder afgelegde verklaringen. Het louter volharden in zijn relaas kan op geen enkele wijze een ander licht werpen op volgende pertinente bevindingen:

“U zegt dat u dacht dat uw vader, die voorheen zeer negatief stond t.a.v. homo's, zijn mening over homo's had bijgesteld omdat hij opeens geen commentaar meer gaf wanneer er over homo's werd gesproken in de media. U concludeerde hieruit dat hij milder was geworden (zie notities CGVS, 29). Het is helemaal niet geloofwaardig dat u op basis van dit vermoeden concludeerde dat uw vader minder vijandig zou staan t.a.v. mensen met een andere geaardheid. Bovendien trachtte u op geen enkele manier om hierover meer duidelijkheid te krijgen. Indien u werkelijk homoseksueel zou zijn, kan van u worden verwacht dat u, wanneer u de reactie van uw vader vreest, al het mogelijke doet om te achterhalen of hij inderdaad positiever stond t.a.v. homoseksuelen.

Vervolgens verklaarde u dat uw vader u, daags na uw outing, contacteerde en dat hij u wilde spreken (zie notities CGVS, p 14). U gaf aan dat u niet naar hem kon komen omdat het academiejaar was gestart. Uw vader accepteerde dit en jullie spraken af dat u bij de volgende vakantie naar huis zou komen. Doordat u een project moest afwerken, kwam u in januari 2011 terug naar huis i.p.v. december 2010. Uw vader was op dat moment niet aanwezig omdat hij moest reizen voor zijn werk. Hij vertelde u dat u terug naar de campus moest gaan als de lessen weer startten. U keerde daarop terug naar de universiteit toen de vakantie was afgelopen. Tijdens de Paasvakantie van 2011 keerde u terug naar uw ouders. Op Paasmaandag (25 april 2011) sprak uw vader u aan over wat hij had gehoord. Het is helemaal niet aannemelijk dat uw vader, wanneer hij dergelijk gerucht hoorde, u niet eerder trachtte te spreken. Hij wacht immers ongeveer een half jaar alvorens u hierover aan de tand te voelen. Indien uw vader werkelijk zou hebben vernomen dat u homoseksueel zou zijn, is het niet aannemelijk dat hij gedurende een half jaar geen enkele actie onderneemt, zeker gezien zijn functie binnen de kerkgemeenschap.

Vervolgens verklaart u dat u werd buitengesloten door uw vader en dat u hierop naar de universiteit terugkeert. Uw vader had u verwenst en had u bedreigd met de dood (zie notities CGVS, p 3). Indien u werkelijk met de dood werd bedreigd en indien u werkelijk uw vader vreesde, is het helemaal niet aannemelijk dat u gewoon naar de universiteit terugkeerde en dat u daar bleef deelnemen aan de lessen, naar de kerk ging,... Ook hier kan u geenszins overtuigen dat u homoseksueel bent in een vijandig Ghana.”

Waar verzoeker nog betoogt dat het onredelijk is om van hem te verwachten dat hij op de hoogte is van de rechten van homoseksuelen in Ghana, kan de Raad nergens in de bestreden beslissing zulke verwachting lezen. Wel wordt vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de situatie van homoseksuelen in Ghana. Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan dat deze bevinding, waarover omstandig wordt gemotiveerd, kan weerleggen.

Verzoeker tracht verder nog het gegeven dat hij eerst geen melding maakte van Constantino als een partner in Ghana te verschonen door te verwijzen naar de beweerde mishandeling door Constantino in Griekenland, doch waar hij verklaart dat Constantino de man is hem heeft geholpen heeft om Ghana te verlaten en die hem tien jaar heeft opgesloten is het juist niet aannemelijk dat hij initieel zou vergeten om melding te maken van Constantino als zijn tweede partner in Ghana.

Verzoeker laat de overige bevindingen van de commissaris-generaal verder ongemoeid.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van algemene situatie voor homoseksuelen in Ghana, acht de Raad de bevindingen van de commissaris-generaal, zoals samengevat in punt 4.1 en omstandig gemotiveerd in de bestreden beslissing, voldoende pertinent en determinerend om de commissaris-generaal bij te treden in het besluit dat verzoeker zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt. Zij worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat verzoeker derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend.

4.4. Nu geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, kan er ook geen geloof worden gehecht aan zijn beweerde vasthouding in Griekenland door Constantino en dus ook niet aan zijn bewering dat een ander persoon zijn documenten zou hebben misbruikt om een visum aan te vragen bij het Spaanse consulaat te Colombia, noch aan zijn bewering dat hij werkelijk dacht dat zijn Griekse documenten authentiek waren. Verzoekers betoog in deze is dan ook niet dienstig.

Nu geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn vrees voor vervolging, als rechtstreeks gevolg van zijn beweerde geaardheid, bij terugkeer naar Ghana. Verzoeker maakt, bij gebrek aan een geloofwaardige homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk dat hij om deze reden bij terugkeer familiale problemen zal ondervinden noch dat hij vanuit de Ghanese samenleving zal worden onderworpen aan vervolging. Verzoekers verwijzing naar de onveilige situatie voor homoseksuelen in Ghana is niet dienstig nu hij er niet in slaagt zijn beweerde homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken en de Raad hiervan te overtuigen. Een onderzoek naar de gevolgen van terugkeer dringt zich in deze context dan ook niet op en verzoekers betoog dat het onmogelijk is om de bescherming van zijn land in te roepen is verder niet meer relevant.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de in punt 4 gedane vaststellingen, kan verzoeker zich niet langer een beweerde homoseksuele geaardheid steunen om aannemelijk te maken dat er in zijn geval ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist overigens feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Voorts moet worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en elementen aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

5.2. Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

5.3. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad in

onderhavige procedure is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder doet de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar doet hij enkel uitspraak over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde. De Raad merkt verder op dat *“het Handvest [van de grondrechten] van de Europese Unie”* geen artikel 78 bevat. In zoverre verzoeker doelt op een schending van artikel 78 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: WVEU), waarvan hij de tekst citeert, wijst de Raad erop dat hier wordt verwezen naar Europees primair recht, dat inmiddels uitvoering heeft gevonden in EU-richtlijnen, zoals richtlijn 2011/95/EU, die inmiddels is omgezet in Belgisch recht, in het bijzonder de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het volstaat dan ook te verwijzen naar wat hierboven wordt uiteengezet en te besluiten dat een schending van artikel 78 WVEU, in zoverre deze dienstig kan worden aangevoerd, niet aannemelijk wordt gemaakt.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord door een medewerker van het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend eenen-twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES